

«Παρεμβαίνοντες...»

Ἡ τυραννία τῆς χυδαιολογίας Ζήτημα κοινωνικὸ καὶ βαθιὰ ἠθικὸ

Κάποτε μερικές λέξεις πονοῦσαν. Σκανδάλιζαν, προκαλοῦσαν ἀντιδράσεις...

Κάποτε ἡ εὐπρέπεια τῆς συμπεριφορᾶς ἦταν μέρος τῆς κοινωνικῆς συνθήκης καὶ ἡ γλῶσσα συμμετεῖχε ἐνεργὰ στὴν τήρησή της...

Ἡ «κοινὴ εὐπρέπεια», ἔτσι τὴν ἀποκαλοῦσε ὁ σοσιαλιστὴς Τζὸρτζ Όργουελ, δὲν εἶναι πλέον στοιχεῖο τῆς κοινωνικῆς συνθήκης.

Ἡ ἀπρέπεια ἔχει ἀθωωθεί, καὶ μαζί της *κουβαλάει στὴν ἀγορὰ καὶ ὄλο της τὸ σόϊ,* ἀπ' τὴν **κοινότητα ἀγένεια** ἕως τὸ **βρισίδι** καὶ γιατί ὄχι, τὴν κοινωνικὴ βία.

Ἡ ἑλληνικὴ κοινωνία εἶναι μία **βίαη κοινωνία**, βίαη στὴν καθημερινότητά της. **Εἶναι ἀσκηση βίας** νὰ μὴν σοῦ λείει ὁ ἄλλος *καλημέρα*, ἢ νὰ παρκάρει στὸ πεζοδρόμιο καὶ νὰ κλείνει τὴν θέση τῶν ΑΜΕΑ.

Καὶ τὸ χειρότερο εἶναι ὅτι καὶ ὁ ἕνας καὶ ὁ ἄλλος τὸ θεωρεῖ **φυσιολογικὸ**.

Ἡ βία στὴν καθημερινότητα παράγεται ἀπὸ τὸ **καθεστῶς τῆς χυδαιολογίας**.

Ἡ ἀπρέπεια καὶ ἡ **χυδαιολογία** ἀντιμετωπίσθηκε ὡς στοιχεῖο τῆς «**γλώσσας τοῦ λαοῦ**», τὴν ὁποία ἔπρεπε καὶ πρέπει νὰ μιλοῦν οἱ πολιτικοὶ μας, χωρὶς βέβαια κανεὶς νὰ λείει ὅτι κατ' αὐτὸν τὸν τρόπο δημιουργεῖται μιὰ σχεδὸν **ρατσιστικὴ ἀπαξίωση τῆς περὶ λαοῦ ἀντίληψης**.

Όταν τὸ σχολεῖο διδάσκει στὰ παιδιὰ μιὰ γλῶσσα, ἡ ὁποία εἶναι **γραπτὴ προσομοίωση τῆς γλώσσας πού χρησιμοποιοῦν γιὰ νὰ συνεννοοῦνται οἱ πολιτικοὶ μας**, τότε ἀναπαράγεται ἡ **τυραννία τῆς χυδαιολογίας**.

Μπορεῖ νὰ μὴν ἐπιτρέπεται σὲ ἔκθεση ἰδεῶν ἢ χρῆση τῆς λέξης «μ.....ας», ὅμως τὸ γλωσσικὸ ἰδίωμα ἐπιτρέπει τὴν παρουσία της ἀκόμη καὶ μέσα στὴν τάξη...

Ἀναρωτιέμαι πόσοι τιμωρήθηκαν ἐπειδὴ ἀποκάλεσαν ἔτσι τὸν συμμαθητὴ τους...

Ἡ κοινωνικὴ ἰσοπέδωση, τὴν ὁποία ἐπιχειροῦν οἱ **μαθητευόμενοι μάγοι τῆς πολιτικῆς**, ἔχει ἐπιτευχθεῖ στὸ **ἐπίπεδο τῆς γλώσσας**, κοινῶς στὸ **ἐπίπεδο τῆς σκέψης**.

Πρὶν φτωχύνουμε ὅλοι μαζί, εἶχε φτωχύνει ἡ γλῶσσα μας, κοινῶς τὸ ἐργαλεῖο πού μᾶς ἐπιτρέπει νὰ βλέπουμε τὸν ἑαυτὸ μας καὶ τὸν κόσμο, στὸν ὁποῖο ζοῦμε.

«Σὰν ἔτοιμοι ἀπὸ καιρό», παραδοθήκαμε στὴν **τυραννία τῆς χυδαιολογίας**, πού τὴν θεωρήσαμε εὐφυΐα, γιατί εἶχαμε παραδώσει τὰ ὄπλα γιὰ νὰ τὴν κρίνουμε...

Ἀπλῶς νὰ πῶ, ὅτι τὸ **γλωσσικὸ ὕφος** δὲν εἶναι ζήτημα αἰσθητικὸ. **Εἶναι ζήτημα κοινωνικὸ, καὶ βαθιὰ ἠθικὸ...**

Ό Έρανιστῆς

† ὁ Μητροπολίτης Κυπριανὸς

18.2.2018 ἐκ. ἡμ.,

† Ἁγίου Λέοντος πάπα Ρώμης

